

KRISTITYN VAELLUS IV

John Bunyan

Teh.VHn

KRISTITTY SAA NEUVOJA SELITTÄJÄN TALOSSA

Niin Kristitty kulki edelleen, kunnes saapui Selittäjän talon eteen, jossa hän kolkutti monta kertaa. Vihdoin joku tuli ovelle ja kysyi kuka hän oli.

KRISTITTY:

Herra, täällä on matkustaja, jonka eräs tämän talon isännän ystävä käski poiketa tänne saamaan neuvoja. Tahtoisin sentähden puhutella talon isäntää. – Palvelija kutsui isännän, joka vähän ajan kuluttua tuli Kristityn luokse kysyen, mitä hän tahtois.

KRISTITTY:

Hyvä herra, **minä olen matkalla Turmeluksen kaupungista Siionin vuorelle**. Ja se mies, joka on tämän tien alussa olevalla portilla, sanoi, että **Te pyynnöstäni näyttäisitte minulle ihmeellisiä asioita, jotka olisivat minulle avuksi matkallani**.

SELITTÄJÄ:

Tule sisälle, niin näytän sinulle sellaista, mikä on hyödyksi. Näin puhuen hän käski palvelijansa sytyttää kynttilän ja pyysi Kristittyä seuraamaan itseänsä. He menivät erityiseen huoneeseen, jossa isäntä pyysi palvelijansa avaamaan oven. Kun ovi oli avattu, Kristitty näki hyvin arvokasta henkilöä esittävän kuvan riippuvan seinällä: Miehen silmät olivat luotuina taivasta kohden, kirjojen kirja oli hänen kädessänsä, totuuden laki oli hänen huulillaan, mailma oli hänen selkensä takana; hän seisoikin koettaen taivuttaa ihmisiä puoleensa, ja kultakruunu oli hänen päänsä päällä.

KRISTITTY:

Mitä tämä merkitsee?

SELITTÄJÄ:

Mies jonka kuva tämä on, on yksi monista. Hän voi sanoa apostolin tavalla: **”Vaikka teillä on kymmentuhatta kasvattajaa Kristuksessa, niin ei teillä kuitenkaan ole monta isää; sillä minä teidät synnytin evankeliumin kautta Kristuksessa Jeesuksessa – lapsukaiseni, jotka minun täytyy kivulla synnyttää, että Kristus saisi muodon teissä”** (1. Kor.4:15; Gal.4:19). Kun näet hänet katse luotuna taivasta kohden, paras kirja kädessä ja totuuden laki huulillaan, niin se osoittaa, että hänen tehtävänsä on tietää ja julistaa salaisuuksia syntisille. Kun näet maailman heitetyksi hänen selkänsä taakse ja kruunun hänen päänsä päällä, niin se osoittaa sinulle, **kuinka hän halveksii ja hylkää ajalliset sen rakkauden tähden, millä hän palvelee Mestariansa. Hän tietää varmasti saavansa tulevassa maailmassa kunnian palkakseen.**

Nyt olen näyttänyt tämän kuvan ensiksi, sillä mies, jota se esittää, on ainoa, minkä sen paikan Herra, mihin olemme matkalla, **on valtuuttanut olemaan sinun oppaanasi kaikissa vaikeissa kohdissa tielläsi.** Ota sentähden tarkka vaari siitä, mitä olen näyttänyt sinulle, ja pidä hyvin mielessäsi, mitä olet nähnyt, ettet matkallasi yhtyisi johonkuhun, joka on johtavinaan sinua oikein, mutta jonka tie vie kuolemaan.

Sen jälkeen **Selittäjä tarttui hänen käteensä** ja talutti hänet **hyvin suureen saliin, joka oli täynnä tomua, sillä sitä ei ollut milloinkaan lakaistu.** Kun hän oli sitä hetken katsellut, Selittäjä kutsui palvelijan sitä lakaisemaan. Kun hän alkoi lakaista, nousi hirmuinen pöly, että Kristitty oli siihen aivan tukehtua. Silloin Selittäjä sanoi sivulla olevalle tytölle: **Tuo vettä ja pirskoita sitä huoneeseen.**

KRISTITTY:

Mitä tämä merkitsee?

SELITTÄJÄ:

Tämä suoja on ihmisen sydän, jota ei ole milloinkaan pyhitetty evankeliumin suloisella armolla. Pöly on perisynti ja sisällinen turmelus,

mikä on saastuttanut koko ihmisen. Ensimmäinen lakaisija on laki, mutta hän, joka toi vettä ja vihmoi sitä, on Evankeliumi. Nyt näit, että niin pian kuin edellinen alkoi lakaista, pöly kohosi niin, ettei voitu huonetta puhdistaa, vaan tomu miltei tukahdutti sinut. Se osoittaa, että laki, sen sijaan, että se vaikutuksensa kautta puhdistaisi sydämen synnistä, **herättää synnin eloon** (Room.7:9), **antaa sille voiman** (1. Kor.15:6) ja lisää sitä sielussa (Room.5:30). Samalla kuin se paljastaa ja kieltää sen, **se ei anna voimaa sitä voittamaan**. Toiselta puolen, kuten näit tyttösen pirskoittavan vettä huoneeseen, mikä sen jälkeen voitiin helposti puhdistaa, **samoin sydänkin evankeliumin suloisen ja armollisen vaikutuksen kautta puhdistuu**, ja – kuten näit tyttösen vettä pirskoitamalla sitovan tomun - niin **syntikin voitetaan ja lannistetaan ja sielu puhdistuu uskon kautta**, joten se tulee kelvolliseksi asunnoksi Kunnian Kuninkaalle (Joh.15:3; Ef.5:26; Apt.15:9; Room.6:25, 26; Joh.15:13).

Unessani näin edelleen, että Selittäjä **talutti Kristittyä kädestä** ja vei huoneeseen, jossa istui kaksi pientä lasta, kumpikin tuolissansa. Vanhemman nimi oln **Halu** ja nuoremman **Kärsivällisyys**. Halu näytti hyvin tyytymättömältä, mutta Kärsivällisyys oli aiva tyyni. Kristitty kysyi: Mikä on syynä Halun tyytynättömyyteen? Selittäjä vastasi: Hänen holhoojansa tahtosi säästää hänelle parhaat tavaransa tulevaan vuoteen; mutta hän tahtoo heti saada kaikki käsiinsä. Kärsivällisyys tyytyy odottamaan.

Sitten näin, että joku toi Halulle käärön aarteita ja hajoitti ne hänen jalkojensa juureen. Nämä Halu otti käsiinsä, iloiten niistä suuresti ja samalla pilkallisesti nauraen kärsivällisyydelle. **Mutta kun vain hetkisen häntä katselin, niin hän oli jo hävittänyt kaikki, eikä hänellä ollut muuta kuin roskat jäljellä.**

Silloin Kristitty sanoi Selittäjälle. Selittäkää tämä minulle täydellisemmin.

SELITTÄJÄ:

Nämä kaksi poikaa ovat vertauksia, **Halu tämän maailman ihmisistä ja Kärsivällisyys tulevan maailman**. Sillä niin kuin näet, Halu tahtoo saada

kaikki tänä vuonna, s.o. tässä elämässä, niin tämän ajan ihmisetkin tahtovat saada kaiken hyvänsä tässä maailmassa. He eivät voi odottaa tulevaan, vuoteen, s.o. saadaksensa tulevassa maailmassa hyvää osaansa. He uskovat sananlaskua ”parempi pyy pivossa kuin teeri metsässä” enemmän kuin kaikkia Jumalan todistuksia tulevan maailman hyvyydestä. Mutta, kuten näit, hän hävitti nopeasti kaikki. Samoin on käyvä kaikkien sellaisten ihmisten tämän maailman lopulla.

KRISTITTY:

Nyt näen, että Kärsivällisyys on monesta syystä viisaampi. Ensinnäkin, koska hän odottaa parhaita tavaroita, ja toiseksi, koska hänellä on oleva kunniansa silloin kun toisella ei ole muuta kuin roskan jäänökset.

SELITTÄJÄ:

Saatatpa lisätä senkin syyn, että tulevan maailman kunnia ei koskaan häviä, mutta maalliset katoavat nopeasti. Halulla ei siis ollut niin paljon syytä nauraa Kärsivällisyydelle sentähden, että hän ensiksi sai hyvänsä, kuin Kärsivällisyydellä olisi ollut tilaisuus nauraa Halulle saatuansa parhaat aarteensa viimeiseksi. Ensimmäisten täytyy väistyä viimeisten tieltä, koska viimeiset saavat osansa tulevassa maailmassa. Mutta viimeisten jälkeen ei tule ketään, joille olisi tehtävä tilaa. Joka siis ottaa osansa ensin, hänellä täytyy olla aikansa sitä kuluttaa; mutta, mutta, joka ottaa sen viimeksi, hän saa sen pysyväisesti. Sen tähden sanotaan rikkaasta miehestä: Sinä eläessäsi sait hyväsi, ja Lasarus samon sai pahaa; mutta nyt hän täällä saa tohdutusta, sinä taas kärsit tuskaa (Luuk.16:26).

KRISTITTY:

Ei siis, kuten ymmärrän, ole parasta haluta tämän maailman aarteita, vaan odottaa tulevia.

SELITTÄJÄ:

Totta sanot, sillä tämän maailman tavarat ovat ajallisia, mutta näkymättömät iankaikkisia (2. Kor.4:18). Mutta vaikka asian laita on tällainen, niin kuitenkin siksi, että nykyiset kappaleet ja meidän lihalliset

mielitekomme ovat niin läheisiä tuttavina ja koska toiselta puolelta tulevaiset tavarat ja meidän lihalliset aistimme toisillensa perin vieraita, niin edellisiä suuresti suositaan samalla kun jälkimmäiset pysyvät meille niin kaukaisina (Room.7:15-25).

Silloin näin unessani Selittäjän **taluttavan Kristittyä kädestä ja johdattavan paikalle, jossa muurin seimustalla paloi tuli. Tulen ääressä seiso i eräs mies kaataen lakkaamatta siihen vettä sitä sammuttaakseen. Tuli roihusi kuitenkin yhä kirrkaammin.**

Kristitty kysyi silloin: Mitä tämä merkitsee?

Selittäjä vastasi: Tämä työ on armon työ sielussa. Se, joka siihen kaataa vettä yrittäen sammuttaa, **on saatana**. Mutta minä näytän sinulle, miksi näet tulen vain kirrkaammin loimottavan. Sitten hän vei Kristityn muurin toiselle puolelle, **jossa tämä näki erään miehen seisovan öljyastia kädessä ja taukoamatta salaa kaatavan öljyä tuleen.**

KRISTITTY:

Mitä tämä merkitsee?

SELITTÄJÄ:

Tämä on Kristus, joka lakkaamatta armonsa öljyllä pitää yllä alkamaansa työtä ihmissydämessä. Siten hänen kansansa, saatanan juonista huolimatta, vieläkin pysyy voittajana (2. Kor.12:9). Se seikka, että näet miehen seisovan seinän takana tulta elvyttämässä, osoittaa, että kiusatun on vaikea huomata, kuinka armontyötä sielussa ylläpidetään.

Niin myöskin, että **Selittäjä tarttui hänen käteensä** ja vei hänet viehättävälle paikalle, johon oli rakennettu komea linna, ihana katsella. Sen näkeminen ihastutti Kristittyä. Hän näki linnan harjalla käyskentelevän kultapukuisia ihmisiä.

Silloin Kristitty kysyi: Saammeko mennä tuonne sisälle?

Selittäjä vei hänet silloin linnan ovea kohden. Ja katso, ovella oli suuri joukko ihmisiä **halukkaita menemään sisälle**, mutta he eivät tohtineet.

Vähän matkan päässä ovesta istui pöydän ääressä mies, kirja ja mustetolppa edessään, tehtävänä **kirjoittaa kirjaan jokaisen nimi, joka astuisi sisälle**. Ovella hän näki myös suuren joukon aseellisia miehiä estämässä sisälle pääsyä. He olivat päättäneet tehdä mitä tahansa pahaakin voisivat niille, jotka tahtoivat pyrkiä sisälle. Tämä Kristitty suuresti hämmästytti. Vihdoin, kun kaikki vetäytyivät taaksepäin, peläten aseellisia miehiä, Kristitty näki yhden hyvin päättäväisen näköisen miehen tulevan pöydän ääreen istuvan kirjurin luokse sanoen: **Kirjoittakaa minun nimeni**, herra. Sitten hän paljasti miekkansa, ja pani kypärän päähänsä ja hyökkäsi ovella seisovia aseellisia miehiä vastaan. Ne kävivät hänen kimppuunsa hirmuisella voimalla, mutta mies ei antanut mielensä lannistua, vaan jakeli iskuja lyöden hurjasti kaikkiin suuntiin. Saatuaan siten itse monta haavaa ja haavoitettua vastustajiaan (Matt.11:12; Apt.14:23) hän tunkeutui vartioston läpi ja syöksähti eteenpäin linnaa kohti. Silloin kuului sisällä olijain ja linnan huipulla kävelevien sointuva ääni lausuvan

Käy sisälle!

Kunnian iäisen saat.

Hän astui sisään ja hänet puettiin samanlaisiin vaatteisiin kuin heilläkin oli. Silloin Kristitty hymyili ja sanoi: Luulen todella tietäväni, mitä tämä merkitsee. Sallikaa minun mennä edelleen.

SELITTÄJÄ:

Viivy vielä. kunnes olen näyttänyt sinulle vähän enemmän; sitten saat jatkaa matkaasi. Sitten hän **tarttui hänen käteensä** ja vei aivan pimeään huoneeseen, jossa **istui mies rautaristikon takana**.

Mies oli näköjään hyvin murheellinen. Hän istui silmät maahan luotuina. kädet ristissä, huokaillen ikään kuin hänen sydämensä olisi ollut pakahtumaisillaan. Silloin Kristitty kysyi: Mitä tämä merkitsee? Selittäjä käski hänen puhutella miestä.

Kristitty siis sanoi miehelle: Kuka sinä olet? Mies vastasi: **Minä olen, mitä en ennen ollut.**

KRISTITTY:

Mitä sinä ennen olit?

MIES:

Olin kerran elävä, vilpitön kristinuskon tunnustaja (Luuk.18:13) sekä omissa että muittenkin simissä. Luulin kerran olevani sovelias taivaan kaupunkiin ja iloitsinkin ajatellessani kerran sinne tulevani.

KRISTITTY:

Mutta mitä sinä nyt olet?

MIES:

Olen epätoivoinen mies, suljettuna tähän rautahäkkiin, josta en voi päästä ulos, en voi!

KRISTITTY:

Kuinka sinä jouduit tuohon tilaan?

MIES:

Minä lakkasin valvomasta ja olemasta raitis. Annoin himoilleni vallan, tein syntiä sanan valoa ja Jumalan hyvyyttä vastaan; tein Hänen Henkensä murheelliseksi, ja Hän luopui minusta. Vihoitin Jumalan, ja Hän jätti inut. Olen niin paaduttanut sydämeni, etten voi katua.

Silloin Kristitty sanoi Selittäjälle. Eikö hänellä ole mitään toivoa? Selittäjä sanoi: Kysy häneltä.

Kristitty siis sanoi: Eikö ole mitään toivoa? Täytyykö sinun olla tässä epätoivon rautaristikossa?

MIES:

Ei, ei mitään toivoa.

KRISTITTY:

Mutta Jumalan Poika on sangen armollinen.

MIES:

Minä olen hänet itselleni uudelleen ristiinnaulinnut (Hebr.6:6). Olen halveksinut hänen persoonaansa (Luuk.19:14). Olen halveksinut Hänen vanhurskauttansa; olen hänen verensä saastuttanut ja pilkannut armon henkeä (Hebr.10:29). Sen tähden minut on suljettu kaikkien lupauksen ulkopuolelle, eikä minulla ole jäljellä muuta kuin hirmuinen tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka on syövä vastahakoiset.

KRISTITTY:

Minkätähden saatoit itsesi tähän tilaan?

MIES:

Himojeni, huvitusteni ja maallisen hyödyn tähden. Niitten nautitsemisesta luulin saavani silloin paljon iloa. Mutta nyt jokainen niistäkin polttaa ja kalvaa minua kuin tulinen mato.

KRISTITTY:

Mutta etkö voi nyt katua ja kääntyä?

MIES:

Jumala on kieltänyt minulta katumuksen. Hänen sanonsa ei kehoita minua mitään uskomaan. Hän itse on minut sulkenutkin tähän rautaristikoon, eivätkä kaikki maailman ihmiset voi johtaa minua ulos. Voi, iankaikkisuus! Iankaikkisuus! Kuinka voin kestää sen kurjuuden, mikä muiua odottaa iankaikkisuudessa?

Selittäjä sanoi silloin Kristitylle: Muista tämän miehen kurjuutta. Olkoon se sinulle iankaikkisena varoituksena.

KRISTITTY:

Tämä on peloittavaa! Jumala auttakoon minua valvomaan ja olemaan raitis, jotta välttäisintämän miehen kurjuuden. Herra, eikö minun nyt ole aika lähteä matkalleni?

SELITTÄJÄ:

Yhden seikan tahdon sinulle vielä näyttää, sitten saat mennä.

Sitten hän taas **talutti Kristittyä kädestä**, vieden hänet kammioon, jossa muuan mies oli nousemassa vuoteeltansa; ja pukeutuessaan tämä värisi ja vapisi.

Kristitty kysyi: **Miksi tämä mies vapisee?** Selittäjä käski miehen kertoa Kristitylle syyn siihen.

Hän virkoi: Tänä yönä nukkuessani näin unta ja katso, taivas pimeni aivan mustaksi ja ukkonen jylisi ja salamet leimahtelivat niin hirmuisella tavalla, että jouduin suuren tuskan valtaan. Unissani katsoin ylös ja näin pilvien hajoavan oudosti. Sitten kuulin pasuunan äänen ja näin erään miehen istuvan pilven päällä, ja hänen ympärillään oli tuhansia taivaallisia olentoja. Kaikki ne liehuivat tulenliekkeinä, taivaatkin paloivat tulena. Silloin kuulin suuren äänen sanovan: **”Nouskaa, kuolleet, ja tulkaa tuomiolle!”** Samassa kalliot halkesivat, haudat aukenivat ja kuolleet tulivat niistä ulos. Jotkut olivat sanomattoman iloisia ja katselivat ylöspäin; **toiset koettivat kätkeytyä vuorien ja kukkuloitten alle.** Sitten näin pilvellä istuvan miehen avaavan kirjan ja käskevän maailman tulla lähelle. Kuitenkin oli sen palavan liekin tähden. mikä leiskui Hänestä; melkoinen välimatka Hänen ja niitten välillä, ikään kuin tuomarien ja vankien välillä (1. Kor.15:1; 1. Tess.4:16; Juud.15; Joh.5:28,28; 2.Tess.1:8-10; Ilm.20:11-14; Jes.26:21; Miik.7:16,17; Ps.5:5; 50:2-4; Mal.3:2,3; Dan.9:10).

Kuulin myös julistettavan niille, jotka palvelivat istuimella istuvaa:

”Kootkaa nisunne aittaan, mutta ruumenet polttakaa sammumattomssa tulessa” (Matt.3:12; 13:30; 24:30; Mal.4:1).

Samassa pohjaton kuilu aukeni aivan lähellä sitä paikkaa, missä seisoin. Sen aukosta nousi paljon savua ja tulisia hiiliä hirvittäväällä pauhinalla.

Samoille palvelinjoille sanottiin: ”**Kootkaa nisut aittaan!**” (Luuk.3:17). Silloin näin monen nousevan ylös pilviin; mutta minä jäin jäljelle (1. Tess.4:16,17). Koetin myöskin kätkeä itseni, mutta en voinut, sillä pilvellä istuva yhä katseli minua. Syntinikin muistui mieleeni; omatuntoni syytti minua kaikin tavoin (Room.2:14,15). Silloin heräsin unestani.

KRISTITTY:

Mikä saattoi sinut pelkäämään tätä nähdessäsi?

MIES:

Uskoin tuomiopäivä tulleen, enkä ollut valmis sitä varten. Mutta se minua enimmäin peljätti, että enkelit kokosivat monia ja jättivät minut jäljelle.; myös helvetti avasi kitansa aivan minun lähelläni. Omatuntonikin vaivasi minua; ja minusta näytti siltä kuin tuomari olisi taukoamatta katsonut minuun vihastunut ilme kasvoillaan.

Sitten Selittäjä sanoi Kristitylle: Oletko miettinyt näitä kaikkia?

KRISTITTY:

Olen – ja ne synnyttävät minussa toivoa ja pelkoa!

SELITTÄJÄ:

Pidä, kaikki niin mielessäsi, että ne olisivat kannuksena kyljessäsi ajamassa sinua eteenpäin tiellä, jota sinun tulee käydä.

Kristitty alkoi nyt vyöttäytyä lähteäksensä matkalleen. Selittäjä sanoi hänelle: Lohduttaja olkoon sinun kanssasi, hyvä Kristitty, johtamassa sinua tiellä, mikä vie kaupunkiin! Kristitty lähti siten matkalle laulaen:

*Mä täällä nähnyt olen seikkaa monta, kaunista, karmeaa ja verratonta. Ne minun mieltäni nyt lujittaa. Jos vain mä kaiken voisin oivaltaa, mä mitä näin ja miksi! Kiitä nyt, sydämeni **Selittäjää** siitä!*

(John Bunyan, Kristityn vaellus, ss.33-42)